

Ludvík Aškenazy

Eliška Podzimková

Malá vánoční povídka

aneb jak jsem se ztratil

mladá fronta

Malá vánoční povídka aneb jak jsem se ztratil

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Ludvík Aškenazy
Malá vánoční povídka aneb jak jsem se ztratil – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

MAJÁ VÁNOČNÍ POVÍDKA

ANEJ JAK JSEM SE ZTRATIL

Ludvík Aškenazy

Eliška Podzimková

mladá fronta

Chcete, aby příběh této skvělé knihy pokračoval i potom, co ji dočtete? Tak ji pusťte dál do světa. Vše potřebné se dozvíte na www.restorio.cz.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned — nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20%.

Text © Ludvík Aškenazy, 1966

Illustrations © Eliška Podzimková, 2024

Design © Veronika Kopečková, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-204-6412-5

ISBN e-knihy 978-80-204-6403-3 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-204-6428-6 (1. zveřejnění, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-204-6429-3 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)

TRYSKOVÉ LETADLO SE NEVRACÍ

Začalo to vlastně takhle:

Ráno ve středu šel nějaký pan Zachystal koupit stromeček se svým nezbedným synem Jakubem.

V poledne se vrátil ten nešťastný pan Zachystal se stromkem, leč bez Jakuba.

— Myslím, že jsem Jakuba ztratil, řekl paní Zachystalové, ale prosím tě, nedívej se tak vyčítavě.

— K čemu je nám ten tvůj stromek, vzlykala paní Zachystalová, když tu nebude Jakub! Jakube, Jakube, jak se ti to mohlo stát, ztratit Jakuba?

— Já jsem byl letiště, řekl pan Zachystal, a on byl tryskové letadlo. Ale neměli jsme radar — a vtom přišla ta mlha, víš, mnoho tryskových letadel už takhle skončilo. Počkej, nebyl jsem já mateřská loď? Ale ne, nebo přece?

Už to tak bude, já byl mateřská loď, Bětko. Dobře mi tak.

— Tys byl mateřská loď, Jakube, ale já jsem matka, řekla na to paní Zachystalová a poplakala celý vánoční stromek.

Stromek se napřímil a ještě víc zezelenal.

Pak šli Zachystalovi k telefonu a stále bylo slyšet jen samé Jakub, Jakube, s Jakubem, Jakuba, Jakubovi, a jednou dokonce Jakoubek.

Tak teď aspoň víte, děti, co se doma stane, když se ztratíte. Ztrácejte se proto jen v nejnnutnějších případech.

ROZMLUVA S KAPREM

A teď bude vlastně celá knížka — či spíše knížečka — jen o tom, co se událo s Jakubem ve středu 24. prosince roku jáužnevímktého, ale není to ani tak moc dávno.

Jakub byl tedy nejdříve tryskovým letadlem a dlouho udržoval spojení s mateřskou letadlovou lodí. Jakub byl Jelen a tatínek byl mateřská loď Veverka.

— Jelen, tady Jelen, volám Veverku, křičel Jakub, špatná viditelnost, podejte zprávu, kde jste, přepínám.

— Veverka, tady Veverka, volám Jelena, odpovídá tatínek, přileťte a nezakopněte v mlze, přepínám.

— Trysková letadla nezakopávají, řekl Jakub, vy jeden Veverko, vlastně tady Jelen, jaké je moře, co bouře, přepínám.

— Tady Veverka, Jelene, moře neklidné, na obzoru malý černý mráček, vypadá to na střední tajfun, vraťte se bez odmluv, Jelene, je pro vás přichystán horký punč.

Tak zněla poslední odpověď mateřské letadlové lodi.

Ale tu už asi tryskové letadlo nezachytilo, neboť v tom okamžiku Jakub uviděl pána s kaprem. A ztratil spojení.

Pán držel kapra pod paží a pod oběma byla černá velkoměstská louže pokrytá docela slabým ledovým škráloupem s krásnými prasklinkami.

Ten kapr se na tu louži díval velice teskně, i na ten škráloup.

— I škráloup má cosi do sebe, říkal si ten kapr a otvíral pusu, že to vypadalo, jako by tomu pánovi z podpaží zpíval starou dojemnou píseň.

Tu je Jakub oba předběhl — totiž toho pána i toho kapra — a řekl:

— Pane, otočte si toho kapra k sobě, on vám chce něco povědět.

Pán obrátil kapra hlavou k sobě. Kapr otevřel několikrát hubičku, ale docela naprázdno.

— Kdepak, povídá pán, tebe pustit nemohu, ty jsi polívkovej. A kdo je polívkovej, ten má osud zpečetěný. S osudem ani já nehnu. Do osudu se nemíchám.

— Pane, řekl Jakub, tak aspoň ustupte od té louže, to přece nemůže ten kapr vydržet. On se v té kaluži vidí, a jak mu asi chudákovi je.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Malá vánoční povídka aneb Jak jsem se ztratil.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.